

De teek & de ziekte van Lyme

Ieder van ons kent allicht de teek, een minuscuul diertje, nauwelijks groter dan een speldenkop. Bij het zuigen van bloed wordt het achterlijf steeds dikker. De beet van een teek is pijnloos; pas na enkele uren begint het jeuken.

Teken worden mee rondgedragen door hun gastdieren. Bijna overal waar die dieren komen, vindt men dus ook teken zoals in een plantenrijke omgeving met hoog gras, struiken en een rijke onderbegroeiing.

Van een tekenbeet op zich word je normaal niet ziek. De werkelijke boosdoener is niet de teek zelf, maar de bacterie, die hij via zijn speeksel en darminhoud overbrengt van de ene naar de andere gastheer.

In Europa zijn ongeveer 10% van de teken besmet met *Borrelia*, een bacterie die de ziekte van Lyme veroorzaakt. Deze ziekte komt overal in ons land voor, maar vooral in de Kempen, de Oostkantons, het Zoniënwoud en de Ardennen.

Het is belangrijk de ziekte van Lyme te kunnen herkennen. Deze ziekte verloopt in drie fasen (zie kader*).

Wie aandachtig is, kan de kans op **besmetting verkleinen**: *Borrelia* wordt pas overgedragen nadat er eerst een beetje bloed is gezogen. Wie de teek verwijdert binnen de 8 tot 24 uur na de beet, heeft daardoor weinig kans op besmetting. Regelmatige controle is dus vereist. Ook het dragen van beschermende kledij kan helpen: een pet bij kinderen (teken laten zich vallen op het hoofd), lange mouwen of een lange broek, evenals het bestrijken van alle blote lichaamsdelen met een product op basis van DEET.

De ziekte van Lyme*

FASE 1

na enkele dagen (maar soms ook na enkele weken) ontstaat er rond de beet een rode vlek, die uitdeint; soms treedt er een griepig gevoel op. Deze periode duurt een viertal weken.

FASE 2

de rode kring verdwijnt, maar je bent doodmoet met gewrichts- en zenuwpijnen (niet te verwarren met dat griepig gevoel van fase 1)

FASE 3

maanden tot jaren na de beet treden huidletsels op, gewrichtspijnen, zenuwaandoeningen en hartklachten, soms onherstelbaar.

Het is ook nuttig onze katten en honden te behandelen, zodat een mogelijke teek niet kan overleven. Een aantal producten daarvoor is vrij in de apotheek beschikbaar, b.v. als spray of als druppels die op de huid van kat of hond aangebracht worden.

Moet je toch een teek verwijderen, gebruik dan best een **teektang**, verkrijgbaar in de apotheek. Schuif die onder de teek zo dicht mogelijk bij de huid. Trek met één draaibeweging tegen wijzerzin de teek eruit. Vermijd daarbij om het lichaam van de teek te pletten. Ontsmet nadien de plaats van de beet. Let op dat geen deel van de teek onder de huid achterblijft. Gebruik nooit olie of ether om de teek te verdoven: door een schrikreactie vergroot je de kans dat de teek zijn darminhoud injecteert.

Wie vaststelt of vermoedt dat hij besmet is, gaat naar zijn huisarts: een eenvoudige maar voldoende lange (tot 3 weken) antibioticumkuur stopt de evolutie van de ziekte.

Voor sommige streken is een vaccin tegen tekenencefalitis aanbevolen. Daarover meer in het artikel over vaccinaties.

Uw Braxburgapotheker